

Abstrakt

Tato práce analyzuje vztah mezi občanstvím, občanskou společností a národním státem. Občanství je často chápáno jen ve vztahu k státu a jeho aktivní potenciál, který vždy vychází v dění ve veřejném prostoru skrze komunikační média a instituce občanské společnosti, je opomíjen. V důsledku toho mohou být vzrůstajícímu počtu trvale usedlých přistěhovalců dlouhodobě upírána plná politická práva, což ohrožuje reprezentativní potenciál liberálních demokracií. V České republice se tato situace týká potomků vietnamských imigrantů, kteří - ač plně integrování do české společnosti a schopní aktivně se účastnit dění ve veřejném prostoru, tj. schopní využít aktivní složky občanství - převážně nepožívají status českého občana (pasivní občanství) a tudíž nejsou zastoupeni v orgánech veřejné správy. Současný systém udělování českého občanství ohrožuje reprezentativní charakter naší demokracie a zároveň nevyužívá potenciálu mladých aktivních lidí žijících dlouhodobě na našem území.